11/11/2026

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Να μη ντρεπόμαστε για το όνομα του Χριστιανού το οποίο φέρουμε”

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, επί τη ιερά μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου, και του Οσίου Θεοδώρου του Στουδίτου, χοροστάτησε την Τρίτη, 10 Νοεμβρίου 2026, στον Μ. Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Υψωμαθείων.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Ιερολ. Πατριαρχικός Διάκονος κ. Φώτιος Πουλόπουλος, Α΄ Γραμματεύς του Α΄ Πατριαρχικού Γραφείου.

“Η καρδιά μας επιστρέφει πάντοτε στις εδώ Κοινότητές μας”

Μετά τον Μ. Εσπερινό ο Παναγιώτατος μίλησε προς το εκκλησίασμα εκφράζοντας

την χαρά του που και εφέτος βρέθηκε ανάμεσά τους αυτή την ημέρα, κατά την οποία πανηγυρίζει ο Ναός, συνεχίζοντας με αίσθημα πατρικής στοργής και ευθύνης μία όμορφη παράδοση που ξεκίνησαν οι προκάτοχοί του. *“Διότι ο Ποιμενάρχης σας”*, είπε, *“δεν είναι μόνον Οικουμενικός Πατριάρχης που ταξιδεύει στα πέρατα της γης, αλλά είναι πρωτίστως ο Αρχιεπίσκοπος της Νέας Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, ο ποιμένας της μικρής αλλά ευλογημένης αυτής ποίμνης, ο οποίος χαίρεται κάθε φορά που βρίσκεται ανάμεσα στα πνευματικά του τέκνα”. Ο Πατριάρχης, στην συνέχεια, μίλησε για την πρόσφατη επίσκεψή του στην Ζυρίχη της Ελβετίας, όπου προεξήρχε των εορταστικών εκδηλώσεων για την τριακοστή επέτειο των εγκαινίων του ενοριακού Ναού του Αγίου Δημητρίου, τα οποία είχε τελέσει ο ίδιος το 1995.*

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο πολυπληθές εκεί εκκλησίασμα, το οποίο ξεπέρασε τους 2000 πιστούς, μαζί με τους οποίους, όπως είπε, *“θυμηθήκαμε με ευγνωμοσύνη τον μακαριστό Μητροπολίτη Ελβετίας κυρό Δαμασκηνό, καθώς και τους κτήτορες του ναού. Εκεί διαπιστώσαμε και πάλι πόσο βαθιά είναι ριχωμένη στης καρδιές των Ορθοδόξων πιστών μας η αγάπη για την Μητέρα Εκκλησία. Πάντως, όσο συγκινητικές όμως και αν είναι αυτές οι εμπειρίες στο εξωτερικό, η καρδιά μας επιστρέφει πάντοτε στις εδώ Κοινότητές μας, από τις οποίες αντλούμε ακατάλυτη δύναμι και έμπνευσι”.*

Το μαρτύριο της συνειδήσεως

Στη συνέχεια, ο Πατριάρχης μίλησε για τον Άγιο Μηνά, τον βίο και την μαρτυρία του, καθώς και το παράδειγμά του.

“Τι μας διδάσκει απόψε το παράδειγμα του Αγίου; Πρώτα απ᾽ όλα, ότι η πίστις δεν είναι υπόθεσις που κρύβεται στο περιθώριο της ζωής, αλλά είναι το φως που τίθεται «επί την λυχνίαν», για να «λάμπη πάσι τοις εν τη οικία» (Ματθ. ε΄, 15). Και έπειτα, ότι η ησυχία του όρους ήταν εκείνη που προετοίμασε τον Άγιο για την ομολογία του θεάτρου. Προσευχή και μαρτυρία, άσκησις και παρρησία, δεν είναι αντίθετες πραγματικότητες, αλλά οι δύο όψεις της μιάς εν Χριστώ ζωής. Όποιος δεν έχει μάθει να στέκεται ταπεινά ενώπιον του Θεού, δεν μπορεί να σταθή με θάρρος ενώπιον των ανθρώπων. Και αντιστρόφως, η προσευχή που δεν γίνεται αγάπη μένει ατελής.

Σήμερα μπορεί να μη μας ζητείται να χύσουμε το αίμα μας για τον Χριστό. Μας ζητείται όμως κάτι που δεν είναι πάντοτε ευκολώτερο: να μείνουμε πιστοί μέσα στην καθημερινότητα, σε ένα κόσμο που συχνά αδιαφορεί για την πίστι ή και την ειρωνεύεται· να μη ντρεπόμαστε για το όνομα του Χριστιανού το οποίο φέρουμε· να μη συμβιβαζόμαστε με το ψέμα, με την αδικία και με την αδιαφορία για τον πόνο του πλησίον. Αυτό είναι το μαρτύριο της συνειδήσεως, αναίμακτο μεν, αλλά

εξ ίσου πολύτιμο ενώπιον του Θεού. Και αυτό το μαρτύριο το έζησαν και το ζούν επί γενεές οι Χριστιανοί της Πόλεως, με αξιοπρέπεια, με υπομονή και με ακλόνητη εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού.”

1200 έτη από τον θάνατο του Οσίου Θεοδώρου του Στουδίτη

Ακολούθως, μίλησε και για τον έτερο τιμώμενο κατά την ίδια ημέρα Όσιο Θεόδωρο τον Στουδίτη, από τον θάνατο του οποίου συμπληρώνονται εφέτος 1200 έτη.

“Ο μεγάλος αυτός Πατήρ της Εκκλησίας αγωνίσθηκε για την τιμή των ιερών εικόνων και γι᾽ αυτό γνώρισε τέσσερις φορές την εξορία, όπου και εκοιμήθη εν Κυρίω. Ήταν όμως συγχρόνως και ένας τρυφερός πνευματικός πατέρας, ο οποίος στις Κατηχήσεις του δεν κουραζόταν να παρακινή τους μοναχούς του στην υπακοή, στην εργασία, στην αλληλοβοήθεια και στη χαρά της κοινής μοναστικής ζωής. Η Μονή του Στουδίου υπήρξε εργαστήριο αγιότητος, αλλά και κέντρο αντιγραφής ιερών χειρογράφων και υμνογραφίας· αρκεί να θυμηθούμε ότι ο Όσιος Θεόδωρος, μαζί με τον αδελφό του Ιωσήφ, Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης, συνέθεσε μέρος του Τριωδίου, που ψάλλουμε μέχρι σήμερα. Και το τυπικό του Στουδίου επεκράτησε σταδιακά σε όλα τα μοναστήρια της Αυτοκρατορίας.

Ο Άγιος Μηνάς και ο Όσιος Θεόδωρος, ο στρατιώτης και ο μοναχός, ο μάρτυς του αίματος και ο ομολογητής της συνειδή-σεως, μας δείχνουν ότι η αγιότης έχει πολλά πρόσωπα, αλλά πάντοτε μία πηγή: την αγάπη προς τον Χριστό, που δεν υπολο-γίζει το κόστος. Και μας υπενθυμίζουν ότι αυτός εδώ ο τόπος, τα Υψωμαθειά, με τα ιστορικά του μνημεία και τις αγιασμένες του μνήμες, δεν είναι ένα μουσείο του παρελθόντος, αλλά ζωντανός χώρος μαρτυρίας. Η ιστορία του συνεχίζεται μέσα από όλους εσάς, κάθε φορά που ανάβετε ένα κερί σ᾽ αυτόν τον ναό, κάθε φορά που φέρνετε τα παιδιά σας στην Εκκλησία, κάθε φορά που απλώνετε το χέρι σας σε έναν αδελφό που έχει ανάγκη.”

Ο Παναγιώτατος, συνεχάρη τον Σεβ. Μητροπολίτη Σηλυβρίας κ. Μάξιμο, Αρχιερατικώς Προϊστάμενο της Περιφερείας Υψωμαθείων, “για την ακάματη και καρποφόρο διακονία του, τόσο στην ιστορική αλλά συνάμα απαιτητική αυτή Περιφέρεια της καθ’ ημάς Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής, όσο και στην θεόσωστον Επαρχία του, γενέτειρα του Αγίου Νεκταρίου, του οποίου η μνήμη εορτάστηκε πανηγυρικώς προχθές, Κυριακή, στην Ακρόπολη της Σηλυβρίας, με την συμμετοχή εκατοντάδων προσκυνητών από την Ελλάδα και την Πόλη”. Επίσης, επαίνεσε τον εφημέριο του Ναού π. Στυλιανό Ζωγραφίδη, την Εκκλησιαστική Επιτροπή, καθώς

και όλους τους συνεργάτες τους.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησε με θερμούς λόγους καλωσορισμού και αφοσιώσεως ο Μητροπολίτης Σηλυβρίας.

Φωτογραφία αρχείου: Νίκος Παπαχρήστου